

Bron: www.imdb.com

REPRESENTATIE VAN JAZZ IN LA LA LAND

Naomi Wierenga

5699754

Eindwerkstuk BA Muziekwetenschap

MU3V14004

Blok 2 2018-2019

Universiteit Utrecht

Begeleider: Michiel Kamp

Abstract

Jazz speelt een grote rol in de film *La La Land*. Eén van de hoofdpersonages, Sebastian, heeft als droom om zijn eigen jazzclub te hebben, wat veroorzaakt dat jazz een prominente rol speelt in de film. Het is een brede muziekstijl wat als gevolg heeft dat het kan worden gerepresenteerd op veel verschillende manieren. In dit onderzoek wordt deze representatie onderzocht in *La La Land*. Het is belangrijk om dit te onderzoeken omdat het een zeer populaire film is en daarom een grote invloed heeft op de beeldvorming van jazz bij de kijkers. Eerst zullen de verschillende stijlen jazz die voorkomen in de film, bebop en *fusion* jazz, worden geïdentificeerd, aan de hand van verschillende geschiedenissen van jazz. Daarna zal het verhaal worden geanalyseerd. Dit zal blootleggen hoe bebop en *fusion* jazz aan de verschillende personages worden gekoppeld. De verhoudingen tussen de personages zijn ook belangrijk want die geven daarmee ook een verhouding tussen de verschillende stijlen jazz. Ten slotte zal het beeld worden onderzocht. De mis-en-scène en cinematografie geven veel betekenis aan de muziek die te horen is en bepalen wat voor connotaties er worden gemaakt met de muziek. De cinematografie wordt onderzocht door middel van een shotanalyse van de geselecteerde scènes. Deze drie verschillende invalshoeken komen bijeen en laten zien dat de film door middel van het narratief en de beelden een bepaalde hiërarchie neerzet tussen de verschillende jazzstijlen.

Inhoudsopgave

Introductie	3
Hoofdstuk 1: Jazz in de soundtrack	7
Hoofdstuk 2: Jazz in de verhaallijn	10
Hoofdstuk 3: Jazz in de beelden	15
Conclusie	18
Bronnenlijst	20
Bijlage	22

“We’re gonna play whatever we want, whenever we want, however we want, as long as it’s pure jazz.”¹

- Sebastian, *La La Land*

Jazz heeft een prominente rol in de musical film *La La Land*. De mannelijke hoofdpersoon Sebastian heeft de droom om zijn eigen jazzclub te openen in Los Angeles en vertelt aan zijn vriendin Mia (vrouwelijke hoofdpersoon) meer over de jazz die hij liefheeft. Dit heeft als gevolg dat in veel scènes in de film jazz terugkomt in beeld of muziek. Jazz is een breed begrip en kan dus gerepresenteerd worden op verschillende manieren. Op wat voor manier wordt jazz gerepresenteerd in de film? En wat is de pure jazz waar Sebastian van spreekt? In dit onderzoek zal ik mij richten op hoe jazz zich manifesteert in de film en wat die representaties betekenen.

Relevantie

Dit onderzoek is slechts een kleine bijdrage aan het grotere onderzoek naar de representatie van jazz in films. Het is belangrijk dat dit soort onderzoeken frequent worden uitgevoerd, bij zowel oude films als recente films waarin jazz een rol speelt. Op die manier wordt een algemeen beeld gevormd over hoe jazz in films gepresenteerd wordt aan de kijker. Op basis daarvan kunnen de verschillende processen en ideologieën die de grondslag zijn van de beeldvorming van jazz worden geopenbaard. Jazz kan bijvoorbeeld geassocieerd worden met racisme, drank of armoede, wat een soort ‘jazzmythes’ zijn.² Die ‘mythes’ kunnen kloppen tot op zekere hoogte, maar kunnen zeker niet toegepast worden op de gehele jazzcultuur. Ook zeggen de representaties meer over de maatschappij, in het geval van dit onderzoek over de Amerikaanse samenleving. Onderzoek naar de representaties van jazz zie je bijvoorbeeld terug in het boek *Watching Jazz: Encounters with Jazz performance on Screen*, waarin niet alleen wordt gekeken naar jazz in films maar ook in andere media zoals televisie.³ In het boek wordt er verder toegelicht waarom dit soort onderzoeken van belang zijn:

---

¹ Damien Chazelle, *La La Land* (Summit Entertainment, 2016).

² Björn Heile, Peter Elsdon, en Jennifer Ruth Doctor, *Watching Jazz: Encounters with Jazz on Screen* (Oxford University Press, 2016), 6.

³ Heile, Elsdon, en Doctor.

(...) the processes by which these depictions and representations take place are worthy of attention, because they say much about how jazz is understood and how film has been complicit in creating our understanding of what jazz is.⁴

Het boek *Representing Jazz* is vergelijkbaar en behandelt verschillende media en kunstvormen zoals literatuur en dans en onderzoekt hoe jazz hierin wordt gerepresenteerd.⁵ In beide boeken worden bij het analyseren van de media verschillende methodes gebruikt, om een zo volledig mogelijk beeld te geven over jazz in de media. Ze zien het belang van het analyseren van niet alleen muziek, maar ook het verhaal en de beelden. Het verschilt bijvoorbeeld per genre hoe het verhaal in elkaar zit en wat voor functies verschillende personages hebben. Het is dus belangrijk om te onderzoeken aan wat voor soort personage de specifieke muziek wordt gekoppeld. Ook de omgeving waarin het jazzoptreden zich bevindt kan veel invloed hebben op de associaties die worden gevormd bij het luisteren naar de muziek.⁶ Bij het analyseren van de beelden wordt er onderscheid gemaakt tussen wat er te zien is en hoe dit in beeld wordt gebracht, de technische kant.⁷ Dit zal ik ook doen in mijn onderzoek.⁸

De film *La La Land* verdient zeker een plek in dit grotere onderzoek, omdat het een zeer populaire film is die veel aandacht heeft gekregen en veel mensen hebben de film dus gezien. Zo is het budget van de film meer dan tienvoudig terugverdiend.⁹ Ook werd hij in 14 categorieën genomineerd voor een Oscar, waarvan hij er 6 won.¹⁰ Naast dus veel positieve reacties, ontving het ook kritiek. Die kritiek ging voornamelijk over *whitewashing* in de film en over de manier waarop jazz wordt gerepresenteerd in de film.¹¹ Het is belangrijk om te onderzoeken wat voor beeld is gecreëerd over jazz in de film, omdat het voor vele kijkers wellicht een eerste introductie met jazz was.

---

⁴ Ibid., 55.

⁵ Krin Gabbard, *Representing Jazz* (Duke University Press, 1995).

⁶ Heile, Elsdon, en Doctor, *Watching Jazz*, 12-15.

⁷ Heile, Elsdon, en Doctor, *Watching Jazz*, 18-25; Gabbard, *Representing Jazz*, 3-7.

⁸ Andere boeken waarin de representatie van jazz binnen films wordt onderzocht: David Butler, *Jazz Noir: Listening to Music from Phantom Lady to The Last Seduction* (Westport: Praeger Publishers, 2002); Peter Stanfield, *Body and Soul: Jazz and Blues in American Film, 1927-63* (Baltimore: University of Illinois Press, 2005); Krin Gabbard, *Jammin' at the Margins: Jazz and the American Cinema* (University of Chicago Press, 1996).

⁹ Robehmed, "'La La Land' Is This Year's Top-Grossing Oscar Movie With \$340.5 Million Worldwide", *Forbes*, geraadpleegd 18 april 2018, <https://www.forbes.com/sites/natalierobehmed/2017/02/21/la-la-land-is-this-years-top-grossing-oscar-movie-with-340-5-million-worldwide/#960e5a7953e3>.

¹⁰ "La La Land Just Tied An Impressive Oscar Record", *CINEMABLEND*, 24 januari 2017, <https://www.cinemablend.com/news/1616290/la-la-land-just-tied-an-impressive-oscar-record>.

¹¹ Noah Gittell, "The La La Land Backlash: Why Have Critics Turned on the Oscar Favorite?", *The Guardian*, 6 februari 2017, <http://www.theguardian.com/film/2017/feb/06/la-la-land-criticism-race-gender-jazz-awards>.

Deelvragen

Om de onderzoeksvraag (hoe wordt jazz gerepresenteerd in de film *La La Land*?) te beantwoorden zal ik de casus op verschillende niveaus analyseren: muziek, verhaal en beeld. Door deze drie niveaus apart te analyseren zal ik een zo volledig mogelijk beeld proberen te schetsen van de algehele representatie van jazz in de film. Jazz is allereerst een muziekstijl, maar staat niet los van cultuur, personages en de gemeenschap waarin het wordt gepresenteerd. In dit onderzoek zal ik mij echter niet richten op de relatie tussen huidskleur en jazz en de relatie tussen gender en jazz. De lengte van dit onderzoek staat mij niet toe om al deze onderwerpen uitgebreid te onderzoeken en analyseren. Dit onderzoek kan dus worden gezien als de eerste stap richting verdieping in deze onderwerpen. Het biedt verheldering over hoe jazz als muziekstijl wordt gerepresenteerd in de film en wat voor hiërarchie er wordt gevormd tussen verschillende stijlen binnen jazz. Het onderzoek zal ik doen aan de hand van de volgende deelvragen: hoe wordt jazz gebruikt in de soundtrack van *La La Land*? Wat voor beeld over jazz wordt er geschetst in het verhaal van *La La Land*? En: wat voor impressie krijgen de kijkers van jazz door middel van de beelden?

Methode

De verhaallijn en de dialogen van een film kunnen veel vertellen over hoe jazz wordt gerepresenteerd. Dit kan te zien zijn in bijvoorbeeld de uitspraken over jazz en de verhoudingen tussen verschillende personages. Het genre van de film speelt een rol in de manier waarop de verhaallijn kan worden geanalyseerd. *La La Land* is een musicalfilm, een genre dat vaak een specifieke vorm van narratief heeft. Rick Altman noemt dit een *dual-focus narrative*.¹² Deze theorie wordt verder uitgewerkt in hoofdstuk 2. Naast dat het verhaal de representatie laat zien, speelt het visuele aspect ook een grote rol.

Visual representations have the power both to liberate jazz and to infuse the music with new qualities but, at the same time, they can also perpetuate stereotypes of jazz and the lives that musicians lead.¹³

Denk hierbij bijvoorbeeld aan de mis-en-scène in de film. De setting waarin een jazz optreden zich bevindt kan verschillende gevoelens bij de kijker opwekken over het optreden.

---

¹² Rick Altman, *The American Film Musical* (Bloomington: Indiana University Press, 1987), 20-21.

¹³ Whyton Tony, *Jazz Icons: Heroes, Myths and the Jazz Tradition* (Cambridge: Cambridge University Press, 2010), 7.

Een café kan intiem aanvoelen en een grote concertzaal juist als formeel.¹⁴ Ook de technische kant van beelden, zoals de cinematografie, kunnen veel naar boven halen over de representatie van jazz.¹⁵ De verschillende soorten shots die in een scène worden gebruikt zeggen juist wat over het belang van de personen in beeld. Als een persoon in het midden van een shot wordt geplaatst of als dit een close-up shot is, dan wordt deze persoon als belangrijk en centraal afgebeeld. Als de persoon juist meer aan de zijkant van het shot staat of als meerdere personen in een shot te zien zijn, kan dit aangeven dat hij minder belangrijk is of dat alle personen gelijk zijn.¹⁶

In het verhaal van de film bevinden zich een aantal scènes rondom de hoofdpersoon Sebastian waarin jazz wordt gerepresenteerd in beeld en muziek. De scènes waarop ik mij wil focussen zijn: wanneer Mia en Sebastian in het *Lighthouse* café zitten terwijl een jazzband aan het spelen is, het optreden van de band van Keith en de scène waarin Sebastian in zijn eigen club speelt. Ik heb deze specifieke scènes gekozen omdat in die scènes het maken van jazzmuziek te zien is in beeld en te horen is in de muziek. Elke scène geeft wel een net ander beeld omdat het andere personen zijn die de jazzmuziek spelen, waardoor het interessant is om alle drie de scènes te analyseren.

Bij de eerste deelvraag zal ik de muziek (onder andere uit de bovengenoemde scènes maar ook uit andere delen van de soundtrack) analyseren en koppelen aan verschillende jazzstijlen. Dit zal ik doen aan de hand van verschillende beschrijvingen van jazzstijlen, waarna ik de kenmerken die hieruit naar voren komen zal vergelijken met de muziek. Tijdens het behandelen van de tweede deelvraag zal ik kijken hoe Sebastian als jazzmuzikant wordt geportretteerd in de film als geheel. Ik zal daarbij letten op wat voor uitspraken er worden gedaan over jazz in de film en in wat voor licht de verschillende personages worden gezet. Ten slotte beantwoord ik de derde deelvraag aan de hand van een analyse van de specifieke scènes.

---

¹⁴ Heile, Elsdon, en Doctor, *Watching Jazz*, 44.

¹⁵ Paula Murphy, "Films for the Black Music Researcher", *Black Music Research Journal* 7 (1987): 45.

¹⁶ Susan Hayward, *Cinema Studies: the Key Concepts* (Londen: Routledge, 2013), 331-333; Carol Vernallis, *Experiencing Music Video: Aesthetics and Cultural Context* (Columbia University Press, 2004), 34; David Bordwell en Kristin Thompson, *Film Art: An Introduction* (McGraw Hill, 2008), 252.

Hoofdstuk 1: Jazz in de soundtrack

Voor de eerste deelvraag ‘hoe wordt jazz gebruikt in de soundtrack van *La La Land*?’ zal ik een aantal muzieknummers uit de film analyseren. Aan de hand van verschillende geschiedenissen over jazz die ik met elkaar combineer ga ik de nummers analyseren en plaatsen binnen de jazzgeschiedenis. Dit zal informatie opleveren over wat voor soort stijlen jazz er te horen zijn bij de verschillende personages.

Bebop

Over het algemeen wordt jazz gekenmerkt door onder andere syncopes, een cyclische structuur in de muziek, improvisatie en harmonieën die karakteristiek zijn in blues. Echter, binnen jazz bevinden zich veel verschillende subgenres, die door de tijd heen zijn ontstaan.¹⁷ Een van de eerdere op zichzelf staande stijlen binnen jazz was vroege moderne jazz, wat later bebop werd genoemd. Bebop zette zich af tegen de vooroorlogse jazz, wat meer gefocust was op swingmuziek, achtergrondmuziek en wat veel gebruik maakte van bigbands. Zoals vaker gebeurt in jazz en veel andere muziekstijlen, was dit ook een reactie op swingmuziek omdat het als te commercieel werd gezien.¹⁸ Bebop wordt gekenmerkt door snelle tempi (of soms juist veel langzamere tempi), ingewikkelde melodieën, virtuositeit en improvisatie, dissonanten en chromatische lijnen. Ook was de muziek – in tegenstelling tot de vooroorlogse jazz – bedoeld voor een publiek dat aandachtig luisterde.¹⁹ Van het publiek werd dus verwacht dat ze al hun aandacht richtten op de muziek en niet ondertussen bezig waren met andere activiteiten zoals dansen, de muziek stond centraal. De instrumentatie bestond uit piano, drums en contrabas die samen de ritmische sectie vormden. Daarnaast waren er vaak nog een aantal melodische instrumenten zoals de trombone, saxofoon en trompet.²⁰ In *La La Land* is ook een bebop combo te zien.

In de scène waarin Sebastian en Mia in een café zitten speelt een jazzband waar ze naar luisteren. De jazzband bestaat uit een piano, contrabas, drum, trompet en saxofoon. Het

---

¹⁷ Mark Tucker en Travis A. Jackson, “Jazz | Grove Music”, 2001, <http://www.oxfordmusiconline.com/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000045011>.

¹⁸ Ted Gioia, *History of Jazz* (Oxford: Oxford University Press, 1997), 180; Joachim E. Berendt, *The Jazz Book* (Londen: Paladin Books, 1984), 18.

¹⁹ J. Peter Burkholder, Donald Jay Grout, en Claude V. Palisca, *A History of Western Music* (New York: W. W. Norton & Company, 2014), 907; Gioia, *History of Jazz*, 174.

²⁰ Ibid.

stuk wat ze spelen, genaamd ‘Herman’s Habit’, gecomponeerd door Justin Hurwitz (bijlage 3), wordt ingeleid door de drums, waarna de contrabas wordt toegevoegd. De contrabas speelt bijna het gehele stuk door een herhalende melodie bestaande uit alleen maar kwartnoten. Samen met de piano vormen de contrabas en de drums de ritmische sectie van dit stuk. Nadat de contrabas en de drums het stuk hebben geïntroduceerd spelen alle instrumenten samen een thema dat aan het einde herhaald wordt (maat 17-40 en 97-104). Hiertussen hebben de piano, de trompet en de saxofoon de ruimte om elk een improvisatie te spelen. Dit is typisch voor een bebop combo, waarin het thema aan het begin en aan het einde geheel wordt gespeeld. Het gezamenlijke thema functioneert als de omlijsting van de improvisaties. Tijdens de solo’s bieden de instrumenten uit de ritmische sectie de structuur in het stuk, door de harmonische patronen uit het thema te herhalen.²¹

Sebastian speelt zelf ook jazzmuziek in de film. In de scène in zijn appartement speelt hij een stuk na van een lp. Het is een stuk van Thelonious Monk, genaamd ‘Japanese Folk Song’. Dit stuk, net als de muziek die door de jazzband werd gespeeld, is te classificeren als bebop.²² De melodie die wordt gespeeld door de rechterhand wordt begeleid door de linkerhand, ook wel *comping* genoemd.²³ Dit is typisch voor bebop pianisten.

Fusion jazz

Na bebop ontstonden nieuwe stijlen binnen jazz en in 1970 ontstond *fusion jazz*. Miles Davis was de eerste die deze hybride vorm van jazz naar het publiek bracht met zijn album *Bitches Brew*. In dit album gebruikte Davis elementen van andere muziekstijlen, zoals rock, en voegde elektrische instrumenten toe. Meer muzikanten waren gefascineerd door deze nieuwe stijl binnen jazz en fuseerde het ook met andere muziekgenres, zoals pop. Echter, sommige muzikanten binnen jazz vonden dit te commercieel en classificeerden het niet meer als jazz.²⁴ Sindsdien is deze tweestrijd binnen jazz blijven bestaan, aan de ene kant mensen die *fusion*

---

²¹ Berendt, *The Jazz Book*; Frank Tirro, *Jazz: A History* (Londen: W. W. Norton & Company, 1993), 273.

²² Tucker en Jackson, “Jazz | Grove Music”; Larry Kart, *Jazz in Search of Itself* (New Haven: Yale University Press, 2004); Thomas Owens, *Bebop: The Music and Its Players* (Oxford: Oxford University Press, 1995), 140; Berendt, *The Jazz Book*, 19; Bernard Gendron, “Moldy Figs and Modernists: Jazz at War (1942-1946)”, *Discourse* 15, nr. 3 (1993): 131-132.

²³ Frank Tirro, *Jazz: A History* (Londen: W. W. Norton & Company, 1993), 278-279.

²⁴ Burkholder, Grout, en Palisca, *A History of Western Music*, 965; Tucker en Jackson, “Jazz | Grove Music”; Lewis Porter, Michael Ullman, en Ed Hazell, *Jazz: From Its Origins to the Present* (New Jersey: Prentice Hall, 1993), 377.

jazz ook als jazz zien en aan de andere kant mensen die dit niet als ‘pure’ jazz zien.²⁵ In *La La Land* is deze discussie ook terug te zien. Sebastian representeert de ‘pure’ jazzliefhebbers en Keith representeert de muzikanten die wel *fusion* jazz spelen en waarderen.

In de scène waarin Keith optreedt is te horen wat voor muziek hij maakt met zijn band. Ze spelen het nummer ‘Start a Fire’ (bijlage 1). Bij de instrumentatie is al goed te zien waarom dit als *fusion* jazz kan worden gezien. In de band bevinden zich de instrumenten die in bijna elke jazzband te vinden zijn, zoals de piano, trompet en saxofoon. Deze traditionele instrumenten worden gecombineerd met elektrische instrumenten; ze worden gefuseerd. Ook in de muziek zelf is deze fusie te vinden. In popmuziek is vaak een *verse – chorus – verse – chorus – bridge – chorus* opbouw te zien.²⁶ In ‘Start a Fire’ is deze opbouw ook terug te zien. De tweede *chorus* is echter weggelaten, en de *bridge* is in dit geval niet een bridge met liedteksten, maar een instrumentaal stuk, waar Sebastian de vrijheid krijgt om te improviseren. Hij kiest ervoor om een snelle, ingewikkelde melodielijn te spelen op het seaboord om zo zijn virtuositeit te laten horen. Nadat de improvisatie is afgelopen keert het stuk weer terug naar het refrein. Over het algemeen is het stuk dus opgebouwd als een poplied met elektronische instrumenten. Ook de akkoorden zijn vergeleken met bijvoorbeeld ‘Herman’s Habit’ minder in de jazzstijl. ‘Herman’s Habit’ maakt gebruik van onder andere veel septiemakkoorden en akkoorden met een toegevoegde sext of none, wat een karakteristiek is van jazz.²⁷ ‘Start a Fire’ gebruikt akkoorden zoals Db, Ab en Bbm, wat minder spanning oplevert. Echter, door de toevoeging van typische jazzinstrumenten en de solo zijn er ook jazzelementen te horen.

In de analyse van een paar stukken uit *La La Land* is goed te zien wat voor soort stijl jazz aan welk karakter wordt gekoppeld. Bebop komt vaak naar voren en is dus waarschijnlijk de ‘pure’ jazz waar Sebastian het over heeft. Het is lastig om hem met zekerheid te koppelen aan één specifieke stijl binnen jazz, maar door de referenties naar muzikanten zoals Monk wordt het duidelijker. Keith treed op met *fusion* jazz wat goed te zien is door bijvoorbeeld de vele elektronische instrumenten.

---

²⁵ Porter, Ullman, en Hazell, *Jazz: From Its Origins to the Present*, 377.

²⁶ Soms worden er veranderingen aangebracht in deze opbouw om het interessanter te maken. Ze voegen dan bijvoorbeeld een *pre-chorus* of een coda toe. Walter Everett, “Confessions from Blueberry Hell, or, Pitch Can Be a Sticky Substance”, in *Expression in Pop-Rock Music: a Collection of Critical and Analytical Essays*, red. Walter Everett (New York: Garland Publishing, 2000), 272.

²⁷ Berendt, *The Jazz Book*, 176; Travis A. Jackson, “Jazz as a Musical Practice”, in *The Cambridge Companion to Jazz*, red. Mervyn Cooke en David Horn (Cambridge: Cambridge University Press, 2002), 86.

Hoofdstuk 2: Jazz in de verhaallijn

Om op de vraag ‘wat voor beeld over jazz wordt er geschetst in het verhaal van *La La Land*?’ antwoord te geven zal ik beschrijvingen geven van het verhaal en die analyseren. Hieraan koppel ik de *dual-focus narrative* theorie, geïntroduceerd door Rick Altman. Ook zal ik commentaar van de regisseur op Sebastian erbij betrekken.

Tijdens de introducerende scènes van de hoofdpersonages krijgt de kijker een aantal aanwijzingen over het standpunt van Sebastian ten aanzien van jazz. Zo heeft hij een krukje in zijn appartement dat hij niet gebruikt om op te zitten, maar als pronkstuk, want de jazzmuzikant Hoagy Carmichael heeft op dat krukje gezeten. Later zet hij een lp op van Thelonious Monk en speelt mee op de piano, om zo het muziekstuk te leren. Tijdens een feestje waar Sebastian de pianist is in de coverband die optreedt, vraagt Mia het liedje ‘I Ran’ van A Flock Of Seagulls aan, tot grote ergernis van Sebastian. De pianobegeleiding voor dit liedje is namelijk zeer simplistisch, wat Sebastian dus niet erg uitdagend vindt. Later spreekt hij haar aan en zegt dat je dat niet kan vragen aan een serieuze muzikant. Het beeld dat door middel van deze kenmerken wordt geschetst, is dat Sebastian een sterke mening heeft over muziek en geen open houding toont. Hij bewondert oudere jazzmuzikanten en categoriseert populaire muziek zoals ‘I Ran’ niet als serieuze muziek.

Het is zijn droom om zijn eigen jazzclub te openen, waar uitsluitend jazz wordt gespeeld. Jazz is een zeer breed begrip en bevat veel verschillende soorten stijlen jazz. Sebastian specificeert wat hij bedoelt tijdens zijn uitleg aan Mia; in de club mag alleen pure jazz worden gespeeld. Echter, pure jazz is een zeer controversieel begrip. Door een soort jazz stijl als puur te benoemen, geef je aan dat de andere stijlen geen ‘echte’ jazz zijn.²⁸ Uit de analyse van de muziek is op te maken dat Sebastian jazz stijlen zoals bebop als pure jazz omschrijft. Later in de film komt ook naar voren wat voor soort stijlen minder geliefd zijn door Sebastian.

Sebastian ontmoet Keith, een oude vriend, die hem vraagt of hij mee wil spelen in zijn band als toetsenist. Sebastian slaat dit aanbod eerst af, maar nadat hij zich realiseert dat hij geld tekort heeft, gaat hij toch meespelen. Sebastian vindt het merkwaardig dat Keith gebruik maakt van zoveel elektrische instrumenten, waarop Keith reageert:

---

²⁸ Gendron, “Moldy Figs and Modernists”, 133.

I know, it's different. But you say you wanna save jazz, how're you gonna save jazz if no one is listening? Jazz is dying because of people like you! You play to 90-year-olds at The Lighthouse, where are the kids, where are the young people? You're so obsessed with Kenny Clarke and Thelonious Monk. These guys were revolutionaries. How are you gonna be a revolutionary if you're such a traditionalist? You hold onto the past, but jazz is about the future.²⁹

Door middel van het personage Keith komt de kijker er achter wat voor jazz Sebastian niet als 'pure' jazz beschouwd, namelijk *fusion jazz*. Keith legt zijn focus op de toekomst en integreert nieuwe elektrische instrumenten en nieuwe stijlen met jazz. Sebastian gaat meespelen in Keith's band omdat die baan goed zal betalen. Hij doet dit dus niet puur voor de muziek en geeft een hogere prioriteit aan financiële stabiliteit. Op dit moment in de film kan hij worden gezien als een *sell-out*, hij dwaalt af van wat hij beschouwt als 'pure' jazz om zo meer geld te verdienen. Omdat de film niet ingaat op de achtergrond van Keith weet de kijker niet of Keith *fusion jazz* speelt puur vanwege zijn liefde voor deze stijl, of dat er ook financiële redenen voor zijn. Vanwege de beweegredenen van Sebastian en het gebrek aan informatie over Keith wordt *fusion jazz* hier dus in als geld gedreven en commercieel neergezet.³⁰

Dual-focus narrative

Het narratief in deze film kan worden gezien als een *dual-focus narrative*. Altman introduceert deze vorm van narratief als een manier om naar Amerikaanse filmmusicals te kijken. De traditionele vorm van een narratief in een film bevat oorzaak-gevolg relaties tussen de verschillende segmenten, oftewel $A \rightarrow B \rightarrow C$. Echter, in een filmmusical is er volgens Altman vaak sprake van een duale focus. De segmenten volgen elkaar hier niet op, maar staan telkens parallel aan elkaar, A/B, C/C'.³¹ Om het narratief te begrijpen is het bij de duale focus dus belangrijker om de parallelle segmenten met elkaar te vergelijken, in plaats van naar de causale relatie te kijken. In *La La Land* is deze vorm van narratief ook zichtbaar. Ik claim echter niet dat elk narratief van Amerikaanse filmmusicals volledig *dual-focus*

---

²⁹ Chazelle, *La La Land*.

³⁰ Eerder in de film is Sebastian gefrustreerd dat zijn favoriete jazzclub een samba-tapas café wordt en zegt: 'I don't believe that they turned it into a samba-tapas place. Samba. Tapas. Pick one, you know, do one right.' Ook in andere velden naast jazzmuziek is Sebastian dus niet een voorstander van fusies.

³¹ Altman, *The American Film Musical*, 20-21.

narratives zijn. In sommige musicals zal ook de traditionele vorm van narratief terug te vinden zijn. Ik zal het dus alleen toepassen op de delen waar het aanwezig is.³² Bijvoorbeeld in de introducerende scènes, waar Mia en Sebastian allebei in dezelfde file staan. Vanuit dit moment wordt eerst Mia geïntroduceerd en is te zien dat ze moeite heeft met haar acteer carrière. Vervolgens wordt Sebastian geïntroduceerd vanuit het moment in de file. De kijker ziet dat Sebastian weinig geld heeft en dat hij wordt ontslagen bij het restaurant waar hij piano speelde. Dit kan worden gezien als een A/B vorm. De segmenten zijn verschillende verhalen maar ze zijn aan elkaar gerelateerd door hetzelfde thema, namelijk: personen die een droom proberen waar te maken maar hiermee worstelen.

Deze vorm van narratief helpt het einde van de film beter te verklaren. De film laat de redenen voor Mia's succes wel zien, maar niet die van Sebastian. Mia heeft een succesvolle auditie en krijgt daarmee een grote rol in een film. Ook is ze getrouwd en heeft ze een dochter. Van Sebastian weten we echter niet wat de aanleiding is voor zijn succes en wat zijn relatiestatus is, we zien alleen dat hij zijn eigen jazzclub heeft. Door middel van het *dual-focus narrative* zijn deze gaten beter in te vullen. Omdat veel segmenten in de film parallel staan aan elkaar, kan de informatie die over Mia wordt gegeven doorgetrokken worden naar Sebastian. Dit betekent niet dat Sebastian in precies dezelfde situatie zit (getrouwd, kinderen), maar dat de algemene thema's in Mia's segment hetzelfde zijn als in Sebastian's segment. We kunnen dus aannemen dat Sebastian ook succesvol is in zijn droomcarrière en dat hij qua relatiestatus ook gelukkig is.

Het einde van de film is dus goed voor beide personages. Dit is belangrijk om te beseffen vanwege de ideeën over wat wel en niet jazz is die gekoppeld worden aan de personages. In bijvoorbeeld een actiefilm is er vaak sprake van een 'slechterik' die overwonnen moet worden. Over het algemeen gebeurt dit ook, en krijgt deze 'slechterik' dus een negatief einde. De handelingen en standpunten van dit personage worden met dit einde geassocieerd en krijgen een negatieve lading. Door middel van het *dual-focus narrative* komt naar voren dat het einde van Sebastian positief is, waardoor zijn standpunten en handelingen ook een positieve lading kunnen krijgen.

---

³² De traditionele vorm van narratief is bijvoorbeeld te zien in de opeenvolging van Mia die tegen haar moeder zegt dat Sebastian weinig geld heeft, wat als gevolg heeft dat Sebastian in de band van Keith gaat spelen. Of de ontmoeting van Mia en Sebastian wat ervoor zorgt dat Mia haar relatie met haar vriend stopzet.

Commentaar regisseur

Vanuit het verhaal komt naar voren dat bebop en *fusion* beiden als jazz worden gezien, maar bebop wordt verhoogd tot een ander niveau. De regisseur van de film, Damien Chazelle, geeft echter nog een verdieping in het karakter van Sebastian:

I always thought of Sebastian as kind of a fool, (...) he's like a million archivist leaning jazz obsessives I like to make fun of because they think that something like 'I Ran' is a crime against humanity. You can't exclusively worship jazz greats from the past, when they themselves were criticized by traditionalists.³³

Chazelle is het dus niet volledig eens met de standpunten van Sebastian en vindt dat je als een liefhebber van jazz een open houding moet tonen. Dit kan subtiel in het verhaal te zien zijn in de opeenvolging van Sebastian die meespeelt in Keiths band en Sebastian die een paar jaar later zijn droom heeft waargemaakt. Hier kun je uit afleiden dat nadat Sebastian zijn krampachtige idealen heeft losgelaten en *fusion* jazz speelt, hij wel succesvol is geworden in zijn eigen veld.³⁴ Echter, het is niet met zekerheid te zeggen dat dit een causale relatie is. Het verhaal slaat een aantal jaar over en de kijker weet alleen de reden waarom Mia succesvol is geworden. Het komt dus nooit expliciet naar voren of Sebastian een andere houding heeft aangenomen en wat zijn standpunt over *fusion* jazz aan het einde van de film is.

Aan het einde van film is Sebastian gestopt met spelen in de band en is het hem gelukt om zijn eigen jazzclub te openen. Hij maakt zijn droom waar en is uit de commerciële, geld gedreven wereld van Keith gestapt. Het is in films vaak zo dat het hoofdpersonage de personages die obstakels in het verhaal toevoegen 'overwint'. Echter, in deze film zitten aan deze personages ook ideeën gebonden over wat jazz is en wat niet. Dit zorgt ervoor dat de kijker het idee kan krijgen dat de traditionele jazz van Sebastian beter is en niet geld gedreven is, in tegenstelling tot de *fusion* jazz van Keith. Hier komt ook het antwoord naar voren op de vraag 'wat voor beeld over jazz wordt er geschetst in het verhaal van *La La Land*?' Door middel van de personages in de verhaallijn worden oudere stijlen jazz zoals bebop in een

---

³³ Phoebe Reilly, "'La La Land' Director Calls Ryan Gosling's Character 'Kind of a Fool'", Billboard, geraadpleegd 20 december 2018, <https://www.billboard.com/articles/news/magazine-feature/7693392/la-la-land-director-ryan-gosling-sebastian-fool>.

³⁴ Een andere manier waarop *fusion* jazz ook in een beter licht wordt gezet is de casting van John Legend als Keith. Omdat Legend zeer bekende artiest is, kunnen de positieve connotaties die het publiek al heeft met hem gekoppeld worden aan de muziek die Legend speelt in de film.

positief licht gezet. Stijlen zoals *fusion* jazz krijgen de associatie met commercie en geld gedrevenheid.

Hoofdstuk 3: Jazz in de beelden

Tijdens het behandelen van de derde deelvraag ‘Wat voor impressie krijgen de kijkers van jazz door middel van de beelden?’ zal ik de specifieke scènes analyseren. Ik zal ingaan op wat de mis-en-scène zegt over de locaties waarin de scènes zich afspelen en op hoe de cinematografie de hiërarchie tussen de verschillende personages versterkt.

De eerste scène die ik zal behandelen is wanneer Mia en Sebastian in het café *The Lighthouse* zitten en naar een jazzband luisteren. De setting waarin de scène zich afspeelt is een café. Dit geeft een intiem, informeel gevoel: het publiek zit dicht bij de artiesten en mensen praten vrij over de artiesten heen. Door naar de shotanalyse te kijken (bijlage 2) is goed de verhouding tussen de jazzband en Mia en Sebastian te zien. Vrijwel alle shots die alleen de jazzband laten zien zijn close-ups en laten vaak alleen maar de handen van de muzikanten zien. Dit staat in tegenstelling tot Mia en Sebastian, voor wie altijd een medium shot wordt gebruikt. De kijker krijgt dus nooit de kans om een van de jazzmuzikanten volledig in focus in beeld te zien. Dit suggereert dat de jazzband in deze scène alleen de functie heeft om voor muziek te zorgen en om als beeldmateriaal te dienen voor de uitleg van Sebastian aan Mia.³⁵

De tweede scène die ik analyseer speelt zich af in een compleet andere setting. Keith en zijn band, waar Sebastian als toetsenist in speelt, geven een concert voor een groot publiek waar Mia ook tussen staat. Hier wordt het tegenovergestelde van een intiem gevoel opgewekt, het is een groot optreden en de muziek wordt gespeeld voor een massa. De muziek is ook niet de jazzmuziek waar Sebastian zegt dat hij van houdt in de film. Deze *fusion jazz* wordt getoond in een onpersoonlijke setting en er wordt een grote show om heen gemaakt. Ze zetten dansers in die voor de muzikanten dansen om de show interessanter te maken. Vergeleken met de eerste scène is dit veel commerciëler, in tegenstelling tot het intieme ‘authentieke’ gevoel wat de eerste scène overbracht aan de kijker.

Wat uit de tweede deelvraag naar voren kwam is hoe *fusion jazz* wordt neergezet, namelijk als geld gedreven en commercieel. Dit beeld komt opnieuw terug in de setting van deze scène: de commerciële connotaties van een concert voor een groot publiek. Ook de cinematografie vertelt veel over het gevoel wat de film uitdrukt in deze scène. De persoon die

---

³⁵ Sebastian benoemt sommige instrumenten tijdens het luisteren naar de muziek om zo aan Mia uit te leggen wie aan het improviseren is. Op deze momenten krijgen we wel de gezichten van de muzikanten te zien, maar dit is enkel om de dialoog van Sebastian te ondersteunen en te laten zien waar Mia's blik naar wordt gestuurd.

centraal staat in de band is Keith. Dit wordt vertaald in de cinematografie doormiddel van een *low-angle* shot bij de shots waar alleen Keith te zien is. De kijker kijkt op naar Keith, hij staat boven hen. Tijdens het optreden heeft Keith dus als het ware een hogere positie, hij is de persoon met macht. Dit is bijvoorbeeld te zien in shot 8 en 14. Sebastian wordt echter altijd van voren gefilmd, de kijker staat dus op gelijke hoogte met hem en er wordt geen verschil in hiërarchie opgewekt. Tijdens de scène zijn ook een aantal shots te zien van de gehele band. Gedurende de eerste helft van het optreden komt de camera steeds verder weg te staan van de band. Dit is bijvoorbeeld in shot 24 en 39. Het suggereert dat de kijker steeds verder weg komt te staan van de band en daarmee de muziek. In shot 46 staat de camera wel weer dichterbij, maar hier wordt de afstand tussen de kijker en Sebastian opgewekt door de komst van de dansers op het podium en is de extreme long shot niet nodig.

De derde scène is vergelijkbaar met de eerste scène. Opnieuw is de setting nu een café wat de kijker een intiem gevoel geeft en meer connectie met de muzikanten. Het verschil met het eerste café is echter dat de plaatsing van het publiek nu anders is. In de eerste scène kon het publiek aan ronde tafels zitten en kon je gemakkelijk door de muziek heen praten. In het café van Sebastian staan alle stoelen juist naar het podium toegekeerd, wat de verwachting opwekt dat je het grootste gedeelte van je aandacht aan de muziek geeft.

Voordat Sebastian zelf begint te spelen op de piano speelt er eerst nog een andere jazzband. Sebastian is de baas van het café en heeft dus de controle over de andere jazzmuzikanten die spelen in zijn café. In tegenstelling tot de eerste scène worden hier de jazzmuzikanten wel bij naam genoemd door Sebastian, maar nog steeds wordt er een afstand behouden tussen de kijker en de muzikanten. Dit gebeurt door middel van de cinematografie. Terwijl Sebastian iedere muzikant benoemt en ze complimenten geeft, blijft de camera op afstand staan en worden de gezichten niet getoond met een close-up shot. Wanneer Sebastian begint te spelen valt er ook een verandering in het gedrag van het publiek op. Tijdens de jazzband voor hem praatte het publiek volop, maar tijdens de solo van Sebastian is iedereen stil. Opnieuw wordt hier Sebastian boven de jazzband geplaatst, want het publiek acht de muziek van Sebastian zo belangrijk dat ze daarvoor wel stil willen zijn.

Na alle drie de scènes te analyseren komt naar voren dat scène één en drie veel overeenkomsten hebben en twee compleet anders is. Een grote reden hiervoor is het verschil in de jazzmuziek die centraal staat. Eén en drie tonen jazzmuziek die de voorkeur van Sebastian heeft en twee toont *fusion* jazz. In die scène verliest Sebastian ook de macht en

neemt Keith die over. Vooral de setting en cinematografie laten goed zien wat voor sfeer wordt opgewekt. Bij het zien van een grote concertzaal met veel lichten en een groot publiek is er automatisch een connotatie met succes, beroemdheid en geld. Een klein, niet vol café zoals in scène één heeft juist connotaties met intiem, vriendelijk, gezellig en dus niet grote winsten of commercialiteit. In scène drie is wel een vol café te zien, maar is niet hetzelfde als de grote concertzaal. Het heeft geen groot decor en het is een stuk kleiner. Het verschil tussen de cafés in scène één en drie heeft als doel om te laten zien dat Sebastian succesvol is en dat er voldoende publiek op afkomt.

Conclusie

Uit het onderzoek komt naar voren dat jazz wordt gerepresenteerd doormiddel van twee stijlen binnen jazz, bebop en *fusion*. Deze stijlen zijn gekoppeld aan twee personages in de film, bebop aan Sebastian en *fusion* aan Keith. Uit de laatste twee deelvragen komt naar voren dat *fusion* jazz vooral geassocieerd wordt met commercie en succes. Dit staat tegenover Sebastian, die juist vecht voor zijn passie en die zijn muzieksmaak niet wil opofferen voor geld en succes. De eerste deelvraag laat zien welke stijlen binnen jazz aan de personages wordt gekoppeld. Ook wordt door middel van verschillende geschiedenissen van jazz duidelijk dat de strijd tussen ‘oudere’ jazz (waaronder bebop) en *fusion* jazz al lang speelt, sinds het ontstaan van *fusion* jazz. De film portretteert deze strijd dus als het ware door middel van Sebastian en Keith. Deze strijd is echter niet gelijk. Sebastian is namelijk een van de hoofdpersonen en heeft daarom ook meer achtergrondinformatie. Keith wordt niet door het verhaal gevolgd waardoor zijn beweegredenen en meningen over *fusion* jazz minder aandacht krijgen. De cinematografie en settingen van de muziekoptredens versterken deze strijd en bevestigen de claims dat *fusion* jazz geconnoteerd wordt met commercie en geld.

Oftewel, jazz wordt gerepresenteerd in *La La Land* met behulp van verschillende personages die elk andere meningen over jazz hebben. De manier waarop deze personages worden afgebeeld en de relatie tussen de personages vormen een bepaalde hiërarchie. Omdat de personages gekoppeld zijn aan verschillende stijlen binnen jazz, ontstaat er ook een hiërarchie tussen de jazzstijlen. Aangezien deze film een groot publiek heeft bereikt en dit wellicht ook een eerste kennismaking met jazz is geweest voor velen, kunnen veel mensen het idee met zich mee dragen dat stijlen zoals bebop dichter bij ‘pure’ jazz staan, vergeleken met stijlen zoals *fusion*, vanwege de representatie van jazz in *La La Land*.

Discussie

In dit onderzoek heb ik de hiërarchie tussen de verschillende jazzstijlen die voorkomen in de film onderzocht. Om dit onderzoek nog verder uit te breiden is het interessant om naar de relatie te kijken tussen huidskleur en jazz. Dit is een belangrijk onderwerp binnen de representatie van jazz in de media. Deze film leent zich extra goed voor dit onderzoek omdat het veel kritiek heeft gekregen op de casting van de acteurs en de film wordt beschuldigd van

whitewashing.³⁶ Een andere relatie die onderzocht kan worden is de relatie tussen gender en jazz. In de verhaallijn van Sebastian spelen bijna uitsluitend alleen maar mannen, wat als problematisch kan worden gezien. Deze film kan ook nog worden vergeleken met andere films uit hetzelfde tijdperk waarin jazz een grote rol speelt. Dit kan informatie geven over het algemene beeld wat wordt neergezet over jazz aan de kijkers. Films van andere regisseurs en componisten kunnen hiervoor interessant zijn, maar Damien Chazelle en Justin Hurwitz hebben ook al andere films gemaakt waarin jazz een rol speelt (*Whiplash* en *Guy and Madeline on a Park Bench*). Deze films kunnen inzicht geven in of de manier van jazz representatie in *La La Land* ook in de andere films terugkomt.

---

³⁶ Geoff Nelson, "The Unbearable Whiteness of *La La Land*", *pastemagazine.com*, geraadpleegd 13 december 2018, <https://www.pastemagazine.com/articles/2017/01/the-unbearable-whiteness-of-la-la-land.html>; Kareem Abdul-Jabbar, "Kareem Abdul-Jabbar: How '*La La Land*' Misleads on Race, Romance and Jazz", *The Hollywood Reporter*, geraadpleegd 13 december 2018, <https://www.hollywoodreporter.com/news/la-la-land-disappoints-bigoted-race-portrayal-childish-romance-975786>; Ira Madison, "*La La Land*'s White Jazz Narrative", *MTV News*, geraadpleegd 13 december 2018, <http://www.mtv.com/news/2965622/la-la-lands-white-jazz-narrative/>.

Bronnenlijst

- Abdul-Jabbar, Kareem. "Kareem Abdul-Jabbar: How 'La La Land' Misleads on Race, Romance and Jazz". *The Hollywood Reporter*. Geraadpleegd 13 december 2018. <https://www.hollywoodreporter.com/news/la-la-land-disappoints-bigoted-race-portrayal-childish-romance-975786>.
- Altman, Rick. *The American Film Musical*. Bloomington: Indiana University Press, 1987.
- Berendt, Joachim E. *The Jazz Book*. Londen: Paladin Books, 1984.
- Bordwell, David, en Kristin Thompson. *Film Art: An Introduction*. McGraw Hill, 2008.
- Burkholder, J. Peter, Donald Jay Grout, en Claude V. Palisca. *A History of Western Music*. New York: W. W. Norton & Company, 2014.
- Butler, David. *Jazz Noir: Listening to Music from Phantom Lady to The Last Seduction*. Westport: Praeger Publishers, 2002.
- Chazelle, Damien. *La La Land*. Summit Entertainment, 2016.
- Everett, Walter. "Confessions from Blueberry Hell, or, Pitch Can Be a Sticky Substance". In *Expression in Pop-Rock Music: a Collection of Critical and Analytical Essays*, geredigeerd door Walter Everett, 269-345. New York: Garland Publishing, 2000.
- Gabbard, Krin. *Jammin' at the Margins: Jazz and the American Cinema*. University of Chicago Press, 1996.
- . *Representing Jazz*. Duke University Press, 1995.
- Gendron, Bernard. "Moldy Figs and Modernists: Jazz at War (1942-1946)". *Discourse* 15, nr. 3 (1993): 130–57.
- Gioia, Ted. *History of Jazz*. Oxford: Oxford University Press, 1997.
- Gittell, Noah. "The La La Land Backlash: Why Have Critics Turned on the Oscar Favorite?" *the Guardian*, 6 februari 2017. <http://www.theguardian.com/film/2017/feb/06/la-la-land-criticism-race-gender-jazz-awards>.
- Hayward, Susan. *Cinema Studies: the Key Concepts*. Londen: Routledge, 2013. <http://ebookcentral.proquest.com/lib/uunl/detail.action?docID=1104827>.
- Heile, Björn, Peter Elsdon, en Jennifer Ruth Doctor. *Watching Jazz: Encounters with Jazz on Screen*. Oxford University Press, 2016.
- Jackson, Travis A. "Jazz as a Musical Practice". In *The Cambridge Companion to Jazz*, geredigeerd door Mervyn Cooke en David Horn, 83–95. Cambridge: Cambridge University Press, 2002.
- Kart, Larry. *Jazz in Search of Itself*. New Haven: Yale University Press, 2004.

- “La La Land Just Tied An Impressive Oscar Record”. CINEMABLEND, 24 januari 2017.
<https://www.cinemablend.com/news/1616290/la-la-land-just-tied-an-impressive-oscar-record>.
- Madison, Ira. “La La Land’s White Jazz Narrative”. MTV News. Geraadpleegd 13 december 2018. <http://www.mtv.com/news/2965622/la-la-lands-white-jazz-narrative/>.
- Murphy, Paula. “Films for the Black Music Researcher”. *Black Music Research Journal* 7 (1987): 45–64. <https://doi.org/10.2307/779448>.
- Nelson, Geoff. “The Unbearable Whiteness of La La Land”. pastemagazine.com.
 Geraadpleegd 13 december 2018.
<https://www.pastemagazine.com/articles/2017/01/the-unbearable-whiteness-of-la-la-land.html>.
- Owens, Thomas. *Bebop: The Music and Its Players*. Oxford: Oxford University Press, 1995.
- Porter, Lewis, Michael Ullman, en Ed Hazell. *Jazz: From Its Origins to the Present*. New Jersey: Prentice Hall, 1993.
- Reilly, Phoebe. “‘La La Land’ Director Calls Ryan Gosling’s Character ‘Kind of a Fool’”. *Billboard*. Geraadpleegd 20 december 2018.
<https://www.billboard.com/articles/news/magazine-feature/7693392/la-la-land-director-ryan-gosling-sebastian-fool>.
- Robehmed. “‘La La Land’ Is This Year’s Top-Grossing Oscar Movie With \$340.5 Million Worldwide”. *Forbes*. Geraadpleegd 18 april 2018.
<https://www.forbes.com/sites/natalierobehmed/2017/02/21/la-la-land-is-this-years-top-grossing-oscar-movie-with-340-5-million-worldwide/#960e5a7953e3>.
- Stanfield, Peter. *Body and Soul: Jazz and Blues in American Film, 1927-63*. Baltimore: University of Illinois Press, 2005.
- Tirro, Frank. *Jazz: A History*. Londen: W. W. Norton & Company, 1993.
- Tony, Whyton. *Jazz Icons: Heroes, Myths and the Jazz Tradition*. Cambridge: Cambridge University Press, 2010.
- Tucker, Mark, en Travis A. Jackson. “Jazz | Grove Music”, 2001.
<http://www.oxfordmusiconline.com/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/om-o-9781561592630-e-0000045011>.
- Vernallis, Carol. *Experiencing Music Video: Aesthetics and Cultural Context*. Columbia University Press, 2004. <http://www.jstor.org/stable/10.7312/vern11798>.
- Vyn, Carys. “Herman’s Habit”. *MuseScore*. Geraadpleegd 16 januari 2019.
<https://musescore.com/user/27736638/scores/4916437>.

Bijlage 1

‘Start a Fire’

0:00-0:42	Verse-1	Piano en zang	B♭m
0:43-1:04	Verse-2	Piano, keyboard, elektrische gitaar, basgitaar, drums en zang	B♭m
1:05-1:23	Pre-chorus	Keyboard, elektrische gitaar, basgitaar, drums en zang	G♭ naar F7
1:24-1:52	Chorus	Keyboard, seaboard, elektrische gitaar, basgitaar, trompet, saxofoon, trombone, drums en zang	B♭m
1:53-2:14	Verse-3	Piano, keyboard, elektrische gitaar, basgitaar, drums en zang	B♭m
2:15-2:34	Bridge	Seaboard, elektrische gitaar en drums	B♭m naar Fm7
2:35-2:59	Chorus	Piano, seaboard, elektrische gitaar, basgitaar, trompet, saxofoon, trombone, drums en zang	B♭m

Bijlage 2

Shotanalyse

Scène 1

Shot	In beeld	Focus	Lengte	Soort shot
1	hand die de drum speelt	x	00:03	close-up
2	hand die de bas speelt	x	00:03	close-up
3	hand die trompet speelt	x	> 00:01	close-up
4	hand die piano speelt	x	> 00:01	close-up
5	hand die saxofoon speelt	x	> 00:01	close-up
6	trompet	x	> 00:01	close-up
7	drumstel	x	> 00:01	close-up
8	hand die de bas speelt	x	> 00:01	close-up
9	hand die piano speelt	x	> 00:01	close-up
10	hand die drum speelt	x	> 00:01	close-up
11	saxofoonspeler, trompetspeler, basspeler. Mia en Sebastian verschijnen op de voorgrond	eerst de jazzband, daarna verschuift de focus naar Mia en Sebastian	00:30	dolly medium shot
12	Mia en Sebastian, op de achtergrond mensen in het café	op Mia en Sebastian	00:41	medium shot
13	saxofoonspeler	x	00:02	tilting medium close-up
14	handen die saxofoon spelen en op de achtergrond trompetspeler	op saxofoon	00:02	close-up
15	handen die drum spelen	x	00:01	close-up
16	handen die piano spelen	x	00:01	close-up
17	handen die trompet spelen	x	00:01	close-up
18	Mia en Sebastian, op de achtergrond de jazzband	op Mia en Sebastian	00:01	medium shot
19	trompetspeler	x	00:01	close-up

20	trompetspeler achter de saxofoon	op trompetspeler	00:01	close-up
21	Mia en Sebastian, op de achtergrond mensen in het café	op Mia en Sebastian	00:10	medium shot
22	Mia en Sebastian, op de achtergrond de jazzband. Zoom naar enkel Mia en Sebastian	op Mia en Sebastian, verschuift naar de jazzband en daarna opnieuw naar Mia en Sebastian	00:31	medium shot naar medium close-up

Scène 2

Shot	In beeld	Focus	Lengte	Soort shot
1	Sebastian die piano speelt	x	00:08	extreme long shot
2	Sebastian die piano speelt	x	00:04	long shot
3	Sebastian die piano speelt	x	00:03	medium shot
4	Mia tussen het publiek	Mia	00:03	medium shot
5	Sebastian die piano speelt en Keith die zingt	Sebastian en Keith	00:05	extreme long shot
6	Sebastian, Keith en het publiek	Sebastian, Keith en het publiek	00:05	long shot
7	Keith die zingt	x	00:09	medium close-up
8	Sebastian die piano speelt	x	00:04	medium close-up
9	Mia tussen het publiek	Mia	00:01	medium shot
10	Sebastian die piano speelt	x	00:03	medium close-up
11	de gehele band	de gehele band	00:01	long shot
12	Mia tussen het publiek	Mia	00:01	medium close-up
13	Keith die zingt	x	00:02	medium shot

14	saxofoon spelers	x	00:02	medium close-up
15	hand die basgitaar speelt	x	00:01	close-up
16	hand die basgitaar speelt	x	00:01	close-up
17	Mia tussen het publiek	Mia	00:02	medium shot
18	Sebastian die de toetsen speelt met de achtergrondzangeressen	Sebastian	00:02	medium long shot
19	Keith die zingt	x	00:04	medium shot
20	drum	x	>00:01	close-up
21	trompetspeler	x	>00:01	medium shot
22	hand die piano speelt	x	00:01	close-up
23	gehele band met publiek	gehele band	00:03	long shot
24	Sebastian	x	00:05	medium shot
25	Mia tussen het publiek	Mia	00:03	medium shot
26	Keith die zingt	x	00:05	medium shot
27	Sebastian die de toetsen speelt met de achtergrondzangeressen, zoom naar enkel de achtergrondzangeressen	x	00:04	medium long shot naar medium close-up
28	achtergrondzangeressen	voorste zangeres	00:01	medium close-up
29	trompetspelers	voorste trompetspeler	00:03	medium close-up
30	achtergrondzangeressen	achtergrondzangeressen	00:01	medium shot
31	drumstel	x	00:01	close-up
32	Keith die zingt	x	00:01	medium close-up
33	trombonespeler	x	00:01	medium close-up
34	trompetspeler	trompet	00:01	close-up
35	achtergrondzangeressen	voorste zangeres	00:01	medium close-up

36	achtergrondzangeressen, zoom naar achtergrondzangeressen met Sebastian	x	00:04	medium shot naar medium long shot
37	drummer	x	00:01	medium long shot
38	gehele band met publiek	gehele band en publiek	00:02	extreme long shot
39	Sebastian met achtergrondzangeressen	Sebastian met achtergrondzangeressen	00:01	medium long shot
40	Sebastian	x	00:01	medium close-up
41	Keith die zingt	x	00:01	medium close-up
42	trompetspelers	voorste trompetspeler	00:02	medium close-up
43	keith die zingt met publiek	Keith	00:03	medium shot
44	Sebastian die de toetsen speelt, zoom naar Sebastian en Keith die zingt op voorgrond	Sebastian naar Keith	00:05	medium long shot naar medium shot
45	gehele band met dansers	gehele band met dansers	00:03	long shot
46	Mia tussen het publiek	Mia	00:02	medium close-up
47	dansers met Keith die zingt	Dansers en Keith	00:04	medium long shot
48	Sebastian	x	00:02	medium close-up
49	Mia tussen het publiek	Mia	00:03	medium close-up
50	dansers met publiek	dansers	00:02	medium long shot
51	dansers met Keith die zingt	Keith	00:02	medium close-up

52	Keith die zingt met zoom naar Sebastian die speelt	Keith, daarna Sebastian	00:02	medium shot naar close-up
53	hand die toetsen speelt	x	00:03	close-up
54	hand die toetsen speelt met op achtergrond Mia in het publiek	Mia	00:03	medium shot
55	Sebastian die speelt met achtergrondzangeressen	Sebastian	00:03	long shot
56	Mia tussen het publiek	Mia en publiek	00:02	medium close-up
57	Sebastian die speelt	x	00:01	close-up
58	hand die toetsen speelt	x	00:01	close-up
59	gehele band	gehele band	00:01	long shot
60	Sebastian die speelt	x	00:06	medium shot
62	Mia tussen het publiek	Mia en publiek	00:02	long shot
63	Keith die zingt	x	00:02	medium shot
64	achtergrondzangeressen	voorste zangeres	00:01	close-up
65	Sebastian die speelt	x	00:01	close-up
66	drummer	x	>00:01	medium shot
67	gitarist	x	>00:01	close-up
68	dansers	x	>00:01	medium shot
69	dansers	x	>00:01	medium shot
70	dansers	x	>00:01	medium long shot
71	Sebastian die speelt	x	>00:01	medium shot
72	Sebastian die speelt	x	00:01	long shot
73	Mia tussen het publiek	Mia	00:04	medium close-up
74	publiek, daarna de gehele band, zoom naar Sebastian	band naar Sebastian	00:16	long shot naar medium shot

Scène 3

Shot	In beeld	Focus	Lengte	Soort shot
1	Mia en haar man, daarna alleen Mia	Mia en haar man, daarna alleen Mia	00:10	medium shot
2	Seb's logo, daarna man van Mia	logo, daarna man	00:06	close-up
3	Mia met mensen op de achtergrond	Mia	00:11	dolly medium shot
4	publiek in het café, achterkant van Mia	omgeving	00:25	panning dolly medium shot
5	Mia en haar man, tussen het publiek	Mia en haar man	00:20	medium shot
6	publiek en jazzband, Sebastian komt op het podium	Sebastian	00:25	medium long shot
7	Sebastian	x	00:02	medium close-up
8	Mia	x	00:04	medium close-up
9	Sebastian	x	00:06	medium close-up
10	Sebastian tussen de jazzband	Sebastian	00:10	long shot
11	Mia	x	00:04	medium close-up
12	Sebastian	x	00:22	medium close-up
13	Mia	x	00:08	medium close-up
14	Sebastian tussen de jazzband, zoom naar Sebastian	Sebastian	00:22	long shot naar medium shot
15	Mia en haar man tussen het publiek, zoom naar Mia	Mia	00:18	medium shot naar medium close-up
16	Sebastian	x	00:06	close-up naar long shot

Bijlage 3

Herman's Habit La La Land

Composed by Justin Hurwitz
Arranged by Carys Vyn

♩ = 240 *Swing*

Trumpet

Alto Sax

Piano

Bass

Drums

Detailed description: This block contains the first four measures of the musical score. The tempo is marked as quarter note = 240, with a swing feel. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The instruments are Trumpet, Alto Sax, Piano (grand staff), Bass, and Drums. Measures 1-4 show a consistent drum pattern with a steady bass line and saxophone accompaniment. The piano part is mostly rests.

5

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Detailed description: This block contains measures 5-8 of the musical score. The instruments are Tpt., Alto, Piano, Bass, and Drums. Measures 5-8 show a consistent drum pattern with a steady bass line and saxophone accompaniment. The piano part is mostly rests. Measure 8 features a triplet of eighth notes in the drum part.

10

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Detailed description: This system contains measures 10 through 14. The Tpt. and Alto staves are mostly empty with rests. The Piano part consists of two staves, both with rests. The Bass staff shows a melodic line starting on a low note and moving upwards. The Drums staff features a complex rhythmic pattern with numerous 'x' marks indicating specific drum hits.

15

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Detailed description: This system contains measures 15 through 19. Measures 15-18 show rests for Tpt., Alto, and Piano. In measure 19, all instruments play. The Tpt. and Alto staves have notes. The Piano part has chords in both staves. The Bass staff continues its melodic line. The Drums staff has a complex rhythmic pattern with 'x' marks and a triplet of eighth notes in measure 19.

20

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

25

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

30

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

35

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

40 *Solo*

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Detailed description: This system covers measures 40, 41, and 42. The Tpt. part features a solo starting at measure 40 with a melodic line. The Alto part has a melodic line in measures 40 and 41, then rests. The Piano part provides harmonic support with chords and moving lines in both hands. The Bass part has a steady eighth-note accompaniment. The Drums part has a consistent rhythmic pattern of eighth notes.

45

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Detailed description: This system covers measures 45, 46, and 47. The Tpt. part has a melodic line starting at measure 45. The Alto part has a melodic line in measures 45 and 46, then rests. The Piano part provides harmonic support with chords and moving lines in both hands. The Bass part has a steady eighth-note accompaniment. The Drums part has a consistent rhythmic pattern of eighth notes.

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

50

Tpt.

50

Alto

50

Piano

50

Bass

50

Drums

55

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Solo

60

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

65

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

70

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

75

Tpt.

Alto *Solo*

Piano

Bass

Drums

Detailed description: This system of music covers measures 75 through 79. The Alto part features a 'Solo' marking and contains a melodic line with a '75' dynamic marking. The Piano part has a '75' marking and includes a complex chordal texture. The Bass part has a '75' marking and plays a steady eighth-note line. The Drums part has a '75' marking and shows a rhythmic pattern with 'x' marks indicating hits.

80

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Detailed description: This system of music covers measures 80 through 84. The Alto part has a '3' marking and features a melodic line with triplets. The Piano part has a '80' marking and includes a complex chordal texture. The Bass part has a '80' marking and plays a steady eighth-note line. The Drums part has a '80' marking and shows a rhythmic pattern with 'x' marks indicating hits.

85

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

90

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Improvise

Detailed description of the first system: This system covers measures 90 to 94. The Tpt. part features a melodic line starting with a quarter rest, followed by eighth and quarter notes. The Alto part is silent. The Piano part consists of chords in the right hand and rests in the left hand, with some chordal movement in the right hand starting in measure 93. The Bass part has a walking bass line with quarter notes. The Drums part is marked with a double bar line and a slash, indicating improvisation.

95

100

Tpt.

Alto

Piano

Bass

Drums

Improvise

Detailed description of the second system: This system covers measures 95 to 100. The Tpt. part has a melodic line with a quarter rest in measure 95, followed by eighth and quarter notes, and a half note in measure 100. The Alto part has a melodic line with a quarter rest in measure 95, followed by eighth and quarter notes, and a half note in measure 100. The Piano part consists of chords in the right hand and quarter notes in the left hand, with some chordal movement in the right hand starting in measure 96. The Bass part has a walking bass line with quarter notes. The Drums part is marked with a double bar line and a slash, indicating improvisation.

The image shows a musical score for five instruments: Tpt., Alto, Piano, Bass, and Drums. The score is written in a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature (C). The Tpt. and Alto parts feature a glissando effect in the final measure. The Piano part includes triplet markings. The Bass part consists of a steady eighth-note line. The Drums part shows a simple rhythmic pattern with a cymbal crash in the final measure.

37

³⁷ Carys Vyn, "Herman's Habit", MuseScore, geraadpleegd 16 januari 2019, <https://musescore.com/user/27736638/scores/4916437>.